

מ"ת 4553/09/15 - מדינת ישראל נגד באדיע אלהוזייל (עציר) - לא בעניינו, אוסמה אלהוזייל (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 4553-09-15 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (עציר) ואח' 19 בנובמבר 2015

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

המבקשת מדינת ישראל

ע"י באי-כוחה עו"ד כרמית כהן ועו"ד נמרוד שחל

נגד

המשיבים

1. באדיע אלהוזייל (עציר) - לא בענינו

2. אוסמה אלהוזייל (עציר) - בעצמו

ע"י בא-כוחו עו"ד יאיר דרייגור

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, על רקע כתב אישום שהוגש נגד המשיב ומשיב 1, והמייחס למשיב זה ביצוע עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה רכב ללא ביטוח.

על-פי המתואר, בלילה שבין 26.8.15 ל-27.8.15 קשרו המשיבים קשר לגנוב רכב מסוג "הונדה" (להלן: **הרכב הגנוב**) של אחד, מיכאל בורוכוב. במסגרת הקשר ולשם קידומו בין המועדים הנ"ל גנבו את הרכב מרחוב קלצקין 39 בבאר שבע. בהמשך, סמוך לשעה 05:20, הגיע נאשם 1 עם רכב "הונדה" (להלן: "ה"הונדה") למחסום "שמעה", ולאחר בדיקתו על-ידי שוטרים במחסום המשיך לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית. זמן קצר לאחר מכן הגיע המשיב עם הרכב הגנוב למחסום "שמעה", התבקש להציג לבדיקה את תעודת הזהות שלו, והבודק פתח את המחסום וביקש מהמשיב לעמוד בצד עד לסיום בדיקתו. זמן קצר לאחר שהמשיב העמיד את הרכב בגנוב בצד, הוא פתח בנסיעה מהירה, חצה את המחסום ונמלט עם הרכב לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית תוך שהוא מותיר את תעודת הזהות שלו בידי הבודק במחסום. דקות לאחר מכן, ולאחר שהעבירו את הרכב הגנוב לידי אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת, שבו המשיבים למחסום "שמעה" כשהם ברכב ה"הונדה" הנהוג על-ידי משיב 1 והמשיב לצדו.

בא-כוח המשיבים טען כי ביחס למשיב 1 לא מתקיימות ראיות לכאורה בנוגע לעבירות של קשירת קשר וגניבת רכב, ואשר לעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח, לא נתן דעתו כלל. אשר למשיב דן טען כי מתקיימות ראיות לכאורה ביחס לעבירת סיוע לגניבת רכב לכל היותר.

בהחלטה מיום 16.9.15 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ביחס לשני המשיבים וביחס לכל העבירות המיוחסות להם, ובהינתן חלקו של משיב 1 בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הוריתי על שחרורו בתנאים מגבילים.

אשר למשיב זה, לאחר שבחנתי טיב העבירות המיוחסות לו מקרה זה, בשילוב עברו הפלילי, קבעתי קיומה של עילת מעצר בעוצמה גבוהה, ולבקשת בא-כוחו התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו.

תסקיר מעצר הוגש ביום 21.10.15 ומלמד כי המשיב מוכר לשירות המבחן ממקרים קודמים. המדובר במשיב בן 27, רווק, שטרם מעצרו התגורר בבית אמו בפזורה הבדואית, ולדבריו, טרם מעצרו עבד בחברת "נגב אקולוגיה". משפחת מוצאו מונה זוג הורים ותשעה ילדים, המשיב ראשון לסדר הלידה, אביו נמצא במעצר על רקע מעורבות בעבירות תנועה. כאן המקום לציין כי משיב 1 הוא אחיו של המשיב.

שירות המבחן מצא לדווח על חקירת מעצר שנערכה אודותיו של המשיב במסגרת תיק בש"פ 2175/07 של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, אז התרשם כי ישנה רמת סיכון להתנהגות פורצת חוק, והעריך כי חלופת מעצר בעניינו של המשיב צריכה להיות נוקשה, בעלת גבולות ברורים להתנהגות, בשילוב איזוק אלקטרוני. כן מסר השירות כי גם בשנת 2008 הופנה אליו המשיב במסגרת ת"פ 8252/07 של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בגין ביצוע עבירות של נהיגת רכב ללא רישיון, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והחזקת נכס חשוד כגנוב, אז התרשם השירות מהמשיב כמי שמתקשה בבחינה ביקורתית, ולא בא בהמלצה כלשהי בעניינו.

אשר להתרשמות שירות המבחן מהמשיב בפעם זו, ועל רקע העבירות המיוחסות לו, מסר השירות כי המשיב הציג עמדות מטשטשות ומצמצמות, התקשה להתייחס לחלקים מכשילים באישיותו אשר הובילו אותו למצבו היום, וכי מדובר במי שרצונו לשפר מצבו הכלכלי על-ידי רווח מהיר, תוך קושי לראות השלכות בחירותיו על התנהלותו. השירות התרשם ממי שמרוכז בעצמו, רואה רק את טובתו האישית, מתקשה לראות טובת האחר, וכי מדובר במי שהוא בעל מאפייני אישיות מניפולטיביים ועיוותי חשיבה.

אשר לרמת הסיכון להישנות העבירות, העריך השירות כי קיימת רמת סיכון להתנהגות פורצת חוק ומעורבות חוזרת בפלילים, ולהפרת תנאים, זאת על רקע הערכתו כי שהות בתנאים מגבילים תגביר מצוקתו הכלכלית והוא עלול לפעול באופן עובר חוק על מנת להיטיב מצבו.

שירות המבחן נפגש עם דודו של המשיב ורעיית הדוד שהוצעו כגורמים מפקחים בחלופת המעצר. דודו, מר חסאן, בן 56, נשוי, אב ל-11 ילדים, עובד בעיריית רהט מהשעה 07:30-16:00. אשתו, גב' נעמה אלהוזייל, כבת 47, אינה עובדת, שוהה כל שעות היום בביתה והוצעה כסיוע בפיקוח על המשיב. אלה מסרו לשירות המבחן כי שימשו בעבר כחלופת מעצר. השירות, יש לומר, התרשם מהחלופה כחלופה טובה ויציבה, אולם לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר בכלל, בעיקר משום שהעריך כי המשיב יתקשה לקבל גבולות ותנאים מגבילים, ומשסבר כי ספק האם חלופה אנושית-ביתית יכולה בכלל להוות חלופת מעצר למשיב זה.

בדיון שהתקיים ביום 8.11.15, ולאחר עיון בתסקיר שירות המבחן, חזרה באת-כוח המבקשת ועתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו. בא-כוח המשיב סבר כי אין מדובר בתסקיר שלילי ממש, אלא בתסקיר שהותיר אפשרות לבחינה של חלופה אחרת המרוחקת גיאוגרפית ממקום מגוריו של המשיב, אולם בעיקר חזר על טענות אותן העלה בדיון הראשון ועיקרן באפליה של המבקשת בין המשיבים בכתב אישום זה לבין אחרים, אשר לטענתו היו מעורבים באופן משמעותי באירוע נשוא כתב האישום, והם אלה שלמעשה גנבו את הרכב.

לטענתו, נגד אותם אחרים קיימות ראיות למכביר, אותם נמצא בידיעה מודיעינית בה פורטו שמות של מעורבים אחרים אשר הם גנבו את הרכב, ידיעה שנמצאת בתיק ואשר מחוזקת בפרוטוקול דיון מעצר מיום 27.8.15, שם עולה מתשובת הטוען המשטרתי כי ישנם מעורבים נוספים הקשורים לאירוע.

לטענתו, חרף עוצמת הראיות נגד האחרים המבקשת לא פעלה נגדם, לא חקרה אותם, וזאת משום שיקולים זרים.

עוד הוסיף כי במסגרת התיק העיקרי הגיש בקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, והפנה למ"ת 28520-12-11 **מדינת ישראל נ' אפללה אבו גליון**, שעניינו, טען, דומה למקרה כאן, ובית המשפט הורה שם על שחרור הנאשם ל"מעצר בית" לאחר שמצא קיומה של אפליה בין הנאשם לבין חשודים אחרים שנחקרו, וביקש לגזור גזירה שווה.

דין טענות הסניגור בעניין זה להידחות. ראשית וקודם לכול, הסניגור עיקם דבריו של שירות המבחן, שכן שירות המבחן לא התרשם ולא מצא כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופה טובה ומתאימה, ככל שתימצא. העולה מהתסקיר הוא ברור וחד-משמעי, המלצת שירות המבחן הינה שלילית, ולא רק שלילית, שירות המבחן אומר מפורשות כי ספק בעיניו אם חלופת מעצר אנושית-ביתית תסכון בעניינו של המשיב, והגם שמצא כי החלופה המוצעת היא חלופה טובה, לא מצא כי זו מתאימה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. מכאן שיש לדחות את פרשנותו המבלבלת של הסניגור את המלצת שירות המבחן.

אשר לטענות האפליה, **ראשית** יאמר, כי המשיב נתפס כשהוא הוא נוהג ברכב הגנוב במחסום כשסמוך לאחר מכן ובתוך כדי בדיקה של המאבטח נמלט לשטחי הרשות הפלסטינית כשהוא מותיר את תעודת הזהות שלו בידי המאבטח ונתפס שנית עם חזרתו לשטחי ישראל. התשתית הראייתית לביצוע העבירות על-ידי המשיב מוצקה ומבוססת.

שנית, למעט ידיעה מודיעינית אשר חושפת שמות של אחרים המעורבים באירוע, לא באה לפני כל ראיה אחרת לאותה מעורבות ומידת מעורבותם מלבד טענות בעל-פה של המשיב. גם בעולה מאותה ידיעה מודיעינית ומדברי הטוען המשטרתי כפי שנאמרו לפרוטוקול בדיון מעצר הימים אין די כדי להוות תשתית ראייתית מספקת לצורך השוואה והבחנה בין חלקם של המשיבים כאן, ובעיקר משיב 2, לבין אותם אחרים החשודים במעורבות בגניבת הרכב. כאן המקום לציין כי המשיב, אשר נתפס במחסום נוהג ברכב הגנוב, ונמלט עם הרכב לאחר שנעצר במחסום בהותירו את תעודת הזהות שלו בידי מאבטח במחסום, בכלל הכחיש כי הוא נהג ברכב הגנוב, ולא העלה כל טענה לפיה התבקש להעביר את הרכב על-ידי אחרים, או שקשר עצמו לאחרים מלבד לאחיו. כך או אחרת, המצב הראייתי נגד המשיב לעומת המצב הראייתי

כעולה מאותה הודעה מודיעינית כלפי אותם אחרים אינו זהה.

שלישית, המבקשת מסרה במהלך הדיונים ובדיון האחרון כי מתוך השלושה ששם מופיע באותה ידיעה מודיעינית, אותה אחד, וזה נחקר כבר ביום 7.9.2015 אולם מחקירתו לא נמצא על מעורבות שלו באירוע. אשר לשניים אחרים עד למועד הדיון אלה לא אותרו, חרף נסיונות שבוצעו על מנת לאתר את אותם. בשלב זה, טען בא-כוח המשיב כי אלו השניים עצורים בתיק אחר, המבקשת טענה כי לא ידוע לה על כך וביקשה לבדוק טענת בא-כוח המשיב, אולם זה עמד על כך שבית המשפט ייתן החלטתו ולא ידחה את הדיון על מנת לבדוק טענות אלה, ומשכך טענה זו לא נבדקה סופו של דבר.

בא-כוח המשיב גם טען כי המבקשת לא עושה מספיק ובכלל על מנת להביא לחקירה את השניים שטרם נחקרו, שכן אלה מסתובבים במסדרונות ביהמ"ש ובמשרדו ולמעשה נמצאים בכל מקום, אין בידי לבדוק ובכל מקרה טענות אלה אין להם מקום לפני. המדובר בטענות מהפה לחוץ, ולמעט אותה ידיעה מודיעינית דבריו לא נתמכו באסמכתא כלשהי, ונותרו בגדר אמירות בלבד.

אשר למ"ת אליו הפנה בא-כוח המשיב, אומר כי העניין שם שונה מהעניין שלפני, גם לאור טענותיו של הנאשם שם אשר מסר בחקירותיו כי אחרים מסרו לידי את הרכב הגנוב, וגם לאור העובדה שבפני בית המשפט במקרה הנ"ל באו ראיות ממשיות באשר לחלקם של מעורבים אחרים באירוע, ואשר היה בהן לבסס במידת מה טענתו כי הרכב נמסר לידי לאחר שנגנב, שם היה לבית המשפט בסיס להשוואה ובחינה לצורך קביעת קיומה של אפליה בין נאשמים ומעורבים אחרים, שלא כמו המקרה לפני.

מכל האמור, ובסיכומם של דברים, בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר בעצמה גבוהה עליה הרחבתי בהחלטתי מיום 16.9.15, בהינתן תסקיר שלילי והמלצה שלילית לרבות הספק ליכולתה של חלופה אנושית ביתית לאיין מסוכנות המשיב, ובהעדר חלופת מעצר שתבטיח מטרות המעצר - אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

ניתנה והודעה היום, ז' בכסלו התשע"ו, 19/11/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה